

PRIJATÉ TEXTY

Predbežná verzia

P8_TA-PROV(2015)0232

Strategická vojenská situácia v oblasti Čierneho mora po nezákonnej anexii Krymu Ruskom

Uznesenie Európskeho parlamentu z 11. júna 2015 o strategickej vojenskej situácii v oblasti Čierneho mora po nezákonnej anexii Krymu Ruskom (2015/2036(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na svoje predchádzajúce uznesenia o Ukrajine, najmä na uznesenie z 15. januára 2015¹,
- so zreteľom na svoje uznesenia z 12. septembra 2013 o námornom rozmere spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky², z 12. septembra 2012 o výročnej správe Rady pre Európsky parlament o spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politike³, z 3. júla 2012 o obchodných aspektoch Východného partnerstva⁴ a zo 14. decembra 2011 o revízii európskej susedskej politiky⁵,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 20. januára 2011 o stratégii EÚ pre oblasť Čierneho mora⁶,
- so zreteľom na závery Rady zo 17. marca 2014, z 21. marca 2014 a z 18. decembra 2014,
- so zreteľom na závery Rady (pre zahraničné veci) o Ukrajine zo 17. novembra 2014 a z 29. januára 2015,
- so zreteľom na najnovšie vyhlásenia Rady pre zahraničné veci z 9. februára 2015 a zo 16. marca 2015,
- so zreteľom na dohody EÚ s Ukrajinou, Moldavskom a Gruzínskom o pridružení,

¹ Prijaté texty, P8_TA(2015)0011.

² Prijaté texty, P7_TA(2013)0380.

³ Ú. v. EÚ C 353 E, 3.12.2013, s. 77.

⁴ Ú. v. EÚ C 349 E, 29.11.2013, s. 38.

⁵ Ú. v. EÚ C 168 E, 14.6.2013, s. 26.

⁶ Ú. v. EÚ C 136 E, 11.5.2012, s. 81.

- so zreteľom na svoje predchádzajúce uznesenia o Ruskej federácii, s osobitným zreteľom na svoje uznesenie z 13. marca 2014 o invázii Ruska na Ukrajinu¹, zo 17. apríla 2014 o nátlaku Ruska na krajiny Východného partnerstva, a najmä destabilizácii východnej Ukrajiny² a z 18. septembra 2014 o situácii na Ukrajine a aktuálnom stave vzťahov medzi EÚ a Ruskom³,
 - so zreteľom na vyhlásenie zo samitu NATO vo Walese z 5. septembra 2014,
 - so zreteľom na článok 52 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre zahraničné veci (A8-0171/2015),
- A. keďže oblasť Čierneho mora patrí k strategicky najdôležitejším regiónom vo svete a má zásadný význam pre EÚ a jej členské štáty, predovšetkým pokiaľ ide o zaistenie ich bezpečnosti a obrany, ako aj pre susedskú politiku EÚ a Východné partnerstvo; keďže význam posilnenej spolupráce medzi Európskou úniou a krajinami v tejto oblasti bol uznaný v Čiernomorskej synergii – regionálnej politike EÚ zavedenej v roku 2008; keďže všetky existujúce dlhotrvajúce konflikty v Moldavskej republike (Podnestersko), Gruzínsku (Južné Osetsko a Abcházsko) a Náhornom Karabachu sú sústredené v oblasti Čierneho mora;
 - B. keďže oblasť Čierneho mora tvorí veľmi dôležitú vonkajšiu hranicu Európskej únie;
 - C. keďže Európska rada dôrazne odsúdila anexiu Krymu a Sevastopola Ruskou federáciou, ktorá predstavuje porušenie Charty OSN, Parížskej charty a Helsinského záverečného aktu OBSE, ako aj porušenie záväzkov Ruska v rámci Budapeštianskeho memoranda z roku 1994, a neuznáva ju; keďže Rusko konalo s úmyslom destabilizovať situáciu na východe Ukrajiny; keďže v dôsledku toho boli vyhlásené obmedzenia obchodu medzi EÚ a Krymom;
 - D. keďže NATO odsúdila eskaláciu vojenských aktivít Ruskej federácie na Kryme, jej nezákonnú a protiprávnú anexiu Krymu, ako aj pokračujúcu a zámernú destabilizáciu východnej Ukrajiny zo strany Ruska ako porušovanie medzinárodného práva;
 - E. keďže po nezákonnej anexii Krymu sa narušila vojenská rovnováha v oblasti Čierneho mora a Rusko teraz nezákonne kontroluje stovky kilometrov krymského pobrežia a priľahlé vody v tesnej blízkosti námorných hraníc NATO a EÚ; keďže Rusko podnecuje agresívne akcie na ukrajinskom území;
 - F. keďže pred nezákonnou anexiou boli ruské pozemné a vzdušné vojenské sily na Kryme minimálne a zameriavali sa predovšetkým na obranu Sevastopola – hlavnej základne ruskej čiernomorskej flotily – a dvoch priľahlých námorných základní; keďže anexia Krymu závažným spôsobom oslabilo ozbrojené sily Ukrajiny, najmä jeho námorníctvo, ktoré prevzali ruské vojská; keďže Rusko prostredníctvom rozšírenia svojej vojenskej prítomnosti na Kryme a v oblasti Čierneho mora po anexii pristúpilo k vytváraniu spoločných útočných ozbrojených síl zahŕňajúcich námorníctvo a pozemné a vzdušné sily;

¹ Prijaté texty, P7_TA(2014)0248.

² Prijaté texty, P7_TA(2014)0457.

³ Prijaté texty, P8_TA(2014)0025.

- G. keďže Rusko po anexii zrýchliło rozširovanie a modernizáciu čiernomorskej flotily; keďže plán modernizácie čiernomorskej flotily je jednou z najambicióznejších súčastí ruského štátneho zbrojného programu na obdobie rokov 2011 – 2020; keďže v decembri 2014 ruská vláda schválila novú vojenskú doktrínu, podľa ktorej sa NATO považuje za hlavnú bezpečnostnú hrozbu pre Rusko;
- H. keďže Rusko v roku 2007 pozastavilo svoju účasť na rokovaníach o Zmluve o konvenčných ozbrojených silách v Európe; keďže Rusko 11. marca 2015 pozastavilo svoju účasť na Spoločnej konzultačnej skupine v rámci Zmluvy o konvenčných ozbrojených silách v Európe a v dôsledku toho od tejto zmluvy úplne odstúpilo;
- I. keďže Turecko je kandidátskou krajinou EÚ, spojencom NATO, námornou mocnosťou, aktívnym regionálnym aktérom v oblasti zahraničnej politiky a kľúčovým partnerom EÚ, v neposlednom rade v oblasti energetickej bezpečnosti a bezpečnosti hraníc; keďže strategická poloha Turecka má tiež veľký význam z hľadiska ďalšej významnej hrozby, ktorej čelí NATO aj EÚ: samozvaného Dá'iš (Islamského štátu); keďže Turecko môže zohrávať dôležitú úlohu v boji proti hrozbám v oblasti Čierneho mora a proti Islamskému štátu; keďže Turecko napriek tomu, že anexiu Krymu Ruskom považuje za nezákonnú, nevyjadrilo jasnú pozíciu k tejto záležitosti a jej následkom; keďže nedávny diplomatický prístup Turecka, najmä s ohľadom na blízke konflikty, ponecháva priestor pre nejednoznačnosť a nie je v súlade s pozíciami EÚ a NATO; keďže Turecko je strategickým bezpečnostným partnerom a zohráva významnú úlohu v oblasti Čierneho mora, a to aj úlohu zverenú podmienkami v Dohovore z Montreux z roku 1936;
- J. keďže reakcia EÚ na ruskú agresiu voči Gruzínsku a na porušenie jeho územnej celistvosti v roku 2008 možno povzbudila Rusko, aby konalo podobným spôsobom aj na Ukrajine; keďže EÚ, NATO a USA odsúdili „dohody“ podpísané v novembri 2014 a v marci 2015 medzi Ruskom a separatistickými orgánmi v Abcházsku a Južnom Osetsku a znovu potvrdili svoju podporu zvrchovanosti a územnej celistvosti Gruzínska; keďže tieto „zmluvy“ sú v rozpore so základnými zásadami medzinárodného práva, ako aj s medzinárodnými záväzkami Ruska vrátane tých, ktoré boli prijaté na základe dohody o prímerí z 12. augusta 2008;
- K. keďže od okupácie ruskými vojskami dochádza v Abcházsku, regióne Cchinvali/Južnom Osetsku a najnovšie aj na Kryme k porušovaniu ľudských práv; keďže porušovanie ľudských práv na Kryme postihuje menšinové skupiny a odporcov ruskej okupácie, najmä domorodých krymských Tatárov, proukrajinských aktivistov a aktivistov občianskej spoločnosti a ľudí, ktorí si chcú ponechať svoje ukrajinské občianstvo;

Zmena strategickej a bezpečnostnej situácie v oblasti Čierneho mora

1. dôrazne podporuje neuznanie ruskej anexie Krymu; znova pripomína svoj záväzok týkajúci sa nezávislosti, zvrchovanosti a územnej celistvosti Ukrajiny v súlade s Chartou Organizácie Spojených národov, najmä s jej článkom 2; v plnej miere podporuje závery Európskej rady, podľa ktorých EÚ neuzná nezákonnú anexiu Krymu a Sevastopola; zdôrazňuje, že anexia predstavuje aj porušenie Zmluvy o priateľstve, spolupráci a partnerstve z roku 1997, ktorá bola uzatvorená medzi Ukrajinou a Ruskou federáciou; zdôrazňuje, že je potrebné, aby EÚ a jej členské štáty vystupovali jednotne, pokiaľ ide o vzťahy medzi EÚ a Ruskom;

2. so znepokojením poznamenáva, že v dôsledku nezákonnej anexie Krymu sa zásadným spôsobom zmenila strategická situácia v oblasti Čierneho mora a v susediacej oblasti; domnieva sa, že agresívne konanie Ruska predstavuje jeho návrat k nepriateľskému prístupu založenému na konfrontácii dvoch blokov; varuje, že okupáciou celého polostrova, na ktorom rozmiestnilo trvalú námornú jednotku, Rusko získalo veľmi dôležitý „odrazový mostík“ smerom na západ (Balkán, Podnestersko a ústie Dunaja) aj na juh (východné Stredozemie) a že nezákonná anexia Krymu ponúka Rusku „južný Kaliningrad“ – ďalšiu základňu priamo hraničiacu s NATO;
3. je presvedčený o tom, že zmena geostrategickej situácie, vývoj vojenskej situácie v oblasti Čierneho mora a násilná anexia Krymu Ruskom signalizujú širšie a systémové zmeny európskej bezpečnostnej štruktúry založenej na normách v období po skončení studenej vojny; je presvedčený o tom, že EÚ a členské štáty musia mať pripravenú bezpečnostnú odpoveď na tieto výzvy a v súlade s tým prehodnotiť svoje zahraničné a bezpečnostné politiky, čo sa musí odraziť v revidovanej Európskej bezpečnostnej stratégii, európskej stratégii námornej bezpečnosti a stratégii EÚ pre oblasť Čierneho mora; vyjadruje znepokojenie nad zvýšeným ruským tlakom na východnej hranici EÚ, a to aj na Rumunsko, Poľsko a pobaltské štáty, čo predstavuje významné riziko;
4. zdôrazňuje, že EÚ by mala posilniť svoju vlastnú odolnosť a reagovať na problematiku informácií na vojenské účely a informačnej bezpečnosti; víta rozhodnutie Rady z 19. – 20. marca 2015 o začatí projektu boja proti ruskej propagande, ktorý zahŕňa aj financovanie niekoľkých televíznych kanálov v ruskom jazyku;
5. je hlboko znepokojený súčasným budovaním obranných a útočných vojenských síl Ruskom v oblasti Čierneho mora a plánovaným rozšírením a modernizáciou ruskej čiernomorskej flotily vrátane doplnenia šiestich nových moderných dieselových ponoriek typu Rostov na Done a šiestich nových fregát typu Admirál Grigorovič; pripomína, že rozmiestnením útočných vzdušných síl a modernizáciou krymskej vojenskej infraštruktúry sa rozšíri útočné vojenské postavenie Ruska, ako aj jeho schopnosť plánovať použitie sily za hranicami vlastného územia;
6. so znepokojením berie na vedomie pokračujúce vyzbrojovanie Ruskom v okupovaných regiónoch Abcházsku a Cchinvali/Južného Osetsku v Gruzínsku; konštatuje, že táto vojenská infraštruktúra obranného aj ofenzívneho charakteru so svojim širokým operačným rozsahom predstavuje vážnu hrozbu pre celú oblasť Čierneho mora;
7. so znepokojením poznamenáva, že Rusko významne posilnilo svoju vzdušnú a námornú obranu v oblasti Čierneho mora, v rámci ktorej rozmiestňuje nové námorné obranné (protiľodné) strely (s doletom 600 km, schopné zasiahnuť Bospor) a prostredníctvom ktorej zabezpečuje kontrolu troch štvrtín vzdušného priestoru v oblasti Čierneho mora ruskými bojovými lietadlami (na základe prakticky trojnásobného zvýšenia počtu letísk na Kryme); v tejto súvislosti poznamenáva, že Rusko posilnilo svoje strategické aj taktické kapacity: zo strategického hľadiska môžu bombardéry s dlhým doletom, schopné niesť riadené strely s plochou dráhou letu, a prieskumné letectvo operujúce v blízkosti západného pobrežia Čierneho mora potenciálne preniknúť hlboko na územie strednej Európy; z taktického hľadiska predstavujú významnú možnú pozemnú hrozbu dve brigády námornej pechoty – prípadne podporované vrtuľníkovými loďami typu Mistral; víta rozhodnutie Francúzska opätovne zvážiť dodávku výsadkových vojenských lodí typu Mistral Rusku a víta rokovania Francúzska na jednoznačné a konečné zrušenie tohto obchodu;

8. je hlboko znepokojený vyhlásením prezidenta Putina, že bol počas obsadzovania Krymu Ruskom pripravený uviesť do pohotovosti ruské jadrové sily, ak by Západ zasiahol proti tejto anexii; takisto je hlboko znepokojený hrozivými vyhláseniami vysokopostavených ruských predstaviteľov, že Rusko má právo rozmiestniť a použiť jadrové zbrane na Kryme, čo by malo globálne dôsledky; so znepokojením poznamenáva, že Rusko v marci 2015 rozmiestnilo na Kryme počas vojenského cvičenia bližšie neurčený počet strategických jadrových bombardérov Tu-22M3; je znepokojený novou ruskou vojenskou doktrínou z decembra 2014, ktorá umožňuje použiť jadrové zbrane proti štátu, ktorý nedisponuje takýmito zbraňami;
9. konštatuje, že možné rozmiestnenie ruských systémov zbraní s dvojakou funkciou na Kryme spochybňuje dobré úmysly Ruska, pokiaľ ide o dosiahnutie pokroku v súvislosti s viacstranným programom jadrového odzbrojenia v rámci nadchádzajúcej revízie Zmluvy o nešírení jadrových zbraní, a oslabuje doterajšie úsilie v tejto oblasti;
10. považuje nedávne tesné prelety ruských bojových lietadiel nad vojenskými loďami NATO a ťažobnými plošinami v Čiernom mori za jasný signál agresívnejšej pozície Ruska v oblasti Čierneho mora a varuje pred zvýšeným rizikom eskalácie; žiada o priame komunikačné linky medzi vojskami, aby sa zabránilo tragickým nedorozumeniam, ktoré by mohli mať ďalekosiahle vojenské a bezpečnostné dôsledky;
11. je hlboko znepokojený mimoriadne vážnou situáciou na východe Ukrajiny – kde vojna vedie k destabilizácii Ukrajiny a regiónu ako celku – vrátane novej hrozby vytvorenia pozemného koridoru spájajúceho ruské územie s Krymom cez územie kontrolované separatistami pozdĺž západného pobrežia Azovského mora (Mariupol), v dôsledku čoho by Ukrajina mohla byť celkom odrezaná od mora; vyzýva Ukrajinu a Moldavskú republiku, aby prijali opatrenia s cieľom zabrániť poskytovaniu dodávok zbraní a vojenského materiálu do regiónu Podnesterska, či už po zemi alebo letecky;
12. odsudzuje skutočnosť, že Rusko poskytuje priamu a nepriamu podporu separatistickým skupinám na Ukrajine, a to aj vo forme zbraní a verbovania, čím umožňuje pokračovanie vojny; je znepokojený správami o vojnových zločinoch spáchaných v regióne kontrolovanom separatistami podporovanými Ruskom vrátane zostrelenia civilného lietadla MH-17, čo je incident, ktorý je v súčasnosti predmetom nezávislého a medzinárodného vyšetrovania; naliehavo vyzýva Rusko, aby okamžite stiahlo všetky svoje vojenské sily z územia Ukrajiny a aby dodržiavalo dohody z Minska; naliehavo vyzýva všetky zúčastnené strany, aby využili svoj vplyv s cieľom zastaviť násilnosti a zabrániť ďalším vojnovým zločinom a novým obetiam; opätovne zdôrazňuje, že na spáchané vojnové zločiny nemožno poskytnúť žiadne amnestie;
13. ľutuje, že iniciatívy týkajúce sa spolupráce pri zaisťovaní regionálnej bezpečnosti v oblasti Čierneho mora BLACKSEAFOR a Čiernomorský súlad (Black Sea Harmony), ktoré mali ostatnému svetu ukázať, že pobrežné krajiny môžu prevziať hlavnú zodpovednosť za svoju vlastnú bezpečnosť a zároveň zachovať svoj potenciál oživiť možnú budúcu spoluprácu medzi týmito štátmi, sú v súčasnosti paralyzované;

Zachovanie pevného postoja a komunikovanie s Ruskom

14. zdôrazňuje, že vzťah s Ruskom, ktoré je dôležitým aktérom medzinárodného systému, by mal byť z dlhodobého hľadiska vo všeobecnosti založený na spolupráci, a nie na konfrontácii; domnieva sa však, že vzhľadom na nedostatok dôvery po posledných ruských krokoch sa z krátkodobého a strednodobého hľadiska akékoľvek obnovenie spolupráce musí zakladať v prvom rade na pevnom strategickom uistení, ktoré NATO ponúka svojim východným členom, a po druhé na zmene ruskej politiky voči Ukrajine, najmä na úplnom a bezpodmienečnom vykonávaní minských dohôd zo septembra 2014 a februára 2015 (ktoré sa vzťahujú iba na konflikt na východe Ukrajiny) a na návrate Krymu Ukrajine, a teda obnovení predchádzajúceho stavu, a kontrole ukrajinských orgánov nad územím tejto krajiny v rámci medzinárodne uznaných hraníc;
15. vyjadruje nádej, že dohoda o prímerí z Minsku dosiahnutá 12. februára 2015 bude dodržaná, a poskytne tak čas na politické riešenie prostredníctvom rokovaní; je znepokojený početnými náznakmi porušenia dohody ruskou stranou a separatistami; zdôrazňuje, že súčasný medzinárodný právny rámec sa musí v plnej miere dodržiavať;
16. domnieva sa, že v prípade, že Rusko nebude úplne vykonávať dohodu o prímerí z Minsku a bude pokračovať v destabilizácii východnej Ukrajiny a v nezákonnej anexii Krymu, režim sankcií by mal pokračovať a mal by sa posilniť, ako aj podpora Ukrajiny pri posilňovaní jej obranných schopností; zdôrazňuje, že EÚ musí preukázať jednotu, solidaritu a odhodlanie pri postihovaní krokov Ruska proti platným pravidlám medzinárodného práva;
17. vyzýva členské štáty EÚ, aby si zachovali pevné a jednotné odhodlanie, pokiaľ ide o schválené sankcie voči Rusku, a to aj zmrazením všetkej vojenskej a obrannej spolupráce a zrušením zmlúv, ako je napríklad dodávka obojživelných bojových lodí triedy Mistral do Ruska; a očakáva úspešné ukončenie rokovaní o zrušení tejto zmluvy;

Energetická a námorná bezpečnosť a bezpečnosť hraníc a Ťudí v regióne Čierneho mora

18. víta vykonávanie energetickej politiky EÚ zameranej na podporu energetickej bezpečnosti všetkých členských štátov; naliehavo vyzýva členské štáty, aby prijali potrebné kroky na zníženie svojej energetickej závislosti a na zaistenie bezpečnosti Ťažby ropy a plynu a dopravných aktivít v regióne Čierneho mora; vyzýva EÚ, aby si zachovala iniciatívy za diverzifikáciu energetických zdrojov v oblasti Čierneho mora, a to aj prostredníctvom investičných a finančných opatrení, ako súčasť stratégie energetickej nezávislosti; vyzýva Komisiu, aby obnovila práce na výstavbe plynovodu Nabucco; zastáva názor, že konštruktívny a dôveryhodný vzťah medzi susediacimi krajinami je najlepšou zárukou zásobovania členských štátov energiou;
19. je znepokojený skutočnosťou, že výhody vyplývajúce z Ťažby a prepravy ropy a plynu v oblasti Čierneho mora sú čoraz závislejšie od úrovne militarizácie, ktorá sa začala po nezákonnej anexii Krymu Ruskom a následnom posilňovaní jeho kapacít v tejto oblasti; opätovne potvrdzuje, že vzhľadom na potenciál nestability, a najmä závislosť Európy od oblasti Čierneho mora, pokiaľ ide o tranzit dodávok energie, má EÚ strategický záujem o to, aby regionálne subjekty odradila od riskantnej politiky, a na tento účel môže byť potrebné mobilizovať európsku námornú a vzdušnú flotilu v Čiernom mori; vyzýva členské štáty, aby prijali opatrenia potrebné na zaistenie bezpečnosti Ťažby ropy a plynu a prepravy v regióne Čierneho mora;

20. zdôrazňuje, že súčasná kríza má vplyv na spoluprácu v ďalších dôležitých oblastiach, ako je napríklad riadenie a bezpečnosť hraníc (predovšetkým kontrola migrácie), nezákonné obchodovanie a boj proti organizovanému zločinu;
21. odsudzuje porušovanie ľudských práv na Kryme, ku ktorému dochádza od okupácie ruskými ozbrojenými silami, a to vrátane zastrasovania a rastúceho počtu nedobrovoľných zmiznutí¹, cenzúry slobody prejavu a prenasledovania menšín, najmä etnických a národnostných; odsudzuje systematické prenasledovanie domorodých krymských Tatárov, ktorí sa zúčastnili na demonštráciách na podporu ukrajinskej územnej celistvosti; pripomína, že tisíce krymských Tatárov utiekli zo svojej vlasti pre obavu pred prenasledovaním a hľadajú útočisko v iných regiónoch na Ukrajine; vyjadruje solidaritu s nimi a naliehavo žiada o zlepšenie situácie; vyzýva ruské orgány, aby okamžite zastavili prenasledovanie zákonodarného orgánu krymských Tatárov, ktorým je *Mejlis*; vyzýva Rusko, aby plne rešpektovalo ľudské práva miestneho obyvateľstva na Kryme, a vyzýva Ukrajinu, EÚ a jej členské štáty, aby monitorovali dodržiavanie ľudských práv na Kryme;
22. žiada o vyšetrovanie a lepší prístup medzinárodných organizácií pre monitorovanie ľudských práv ku všetkým prípadom závažného porušovania ľudských práv na Kryme; vyzýva ukrajinskú vládu, aby využila všetky prostriedky, ktoré má k dispozícii, aby vyšetrila a stíhala vojnové zločiny spáchané na svojom území; vyzýva medzinárodné spoločenstvo vrátane Haagskeho tribunálu, aby začalo s vyšetrovaním potenciálnych zločinov spáchaných počas nezákonnej anexie Krymu a konfliktu na východe Ukrajiny;
23. upozorňuje na mimoriadnu zraniteľnosť životného prostredia v oblasti Čierneho mora; zdôrazňuje, že rastúca militarizácia tohto regiónu predstavuje ďalšie riziká pre tento citlivý ekosystém, a požaduje zriadenie účinného mechanizmu na prevenciu incidentov so spoľahlivým systémom výmeny informácií medzi všetkými pobrežnými krajinami v prípade núdze;
24. pripomína, že vzhľadom na ruskú hybridnú vojnu na Ukrajine musí EÚ naďalej konať a vystupovať jednotne; je pevne presvedčený, že jednota je predpokladom účinnej reakcie na všetky bezpečnostné hrozby a politické výzvy, ktoré vyplývajú z kombinácie ruských vojenských a nevojenských akcií na Ukrajine;

Úloha EÚ a medzinárodných aktérov

25. zdôrazňuje, že oblasť Čierneho mora by mala byť pre EÚ skutočne prvoradá; domnieva sa, že súčasný formát Čiernomorskej synergie je zastaraný; opätovne vyzýva Komisiu a ESVČ, aby čo najskôr pripravili komplexnú stratégiu EÚ pre oblasť Čierneho mora; zdôrazňuje, že ustanovenia stratégie námornej bezpečnosti EÚ by sa mali vzťahovať aj na oblasť Čierneho mora; žiada o preskúmanie Európskej bezpečnostnej stratégie a očakáva, že preskúmanie európskej susedskej politiky, ktoré zahŕňa všetky príslušné programy týkajúce sa tejto oblasti, prinesie intenzívnejšiu spoluprácu SBOP s pobrežnými partnerskými štátmi v oblasti Čierneho mora;
26. zdôrazňuje, že napriek praktickému pozastaveniu Čiernomorskej synergie by účinná spolupráca so štátmi v oblasti Čierneho mora mala pokračovať; víta prebiehajúce misie

¹ V zmysle článku 7 ods. 1 písm. i) Rímskeho štatútu (2002).

SBOP – poradnú misiu EÚ, pozorovateľskú misiu EÚ a pomocnú hraničnú misiu EÚ – ako dôležité súčasti príspevku EÚ k riešeniu dlhodobých konfliktov v tomto regióne; víta úsilie členských štátov o posilnenie vojenských kapacít pobrežných štátov Čierneho mora, a tým aj zvýšenie ich potenciálu reagovať na krízové situácie v tomto regióne; domnieva sa, že EÚ potrebuje odvážny prístup orientovaný na výsledky, najmä pokiaľ ide o oblasť hospodárstva, obrany a bezpečnosti, s cieľom vnútorne posilniť EÚ, aktualizovať a zlepšiť existujúce nástroje a posilniť schopnosť reakcie Únie na vývoj v susednej oblasti, ktorý ovplyvňuje európsku bezpečnosť;

27. zdôrazňuje rozhodujúci význam koordinácie s NATO, najmä s pobrežnými štátmi Čierneho mora, ktoré sú členmi tejto aliancie, a so Spojenými štátmi, keďže oblasť Čierneho mora predstavuje kľúčovú zložku euroatlantickej bezpečnosti; zdôrazňuje, že modernizácia a zvýšenie vojenských kapacít tých štátov na pobreží Čierneho mora, ktoré sú členmi EÚ a NATO, má kľúčový význam pre zaistenie bezpečnosti a stability v tomto regióne; víta záväzok NATO týkajúci sa podpory regionálneho úsilia štátov na pobreží Čierneho mora zameraného na zaistenie bezpečnosti a stability; zdôrazňuje, že je potrebné, aby EÚ a NATO podporili zachovanie oblasti Čierneho mora ako otvoreného hospodárskeho priestoru; vyzýva OBSE, aby rozšírila svoje úsilie v súvislosti s bezpečnosťou oblasti Čierneho mora; vyzýva EÚ, aby podporovala posilnenú prítomnosť OBSE a nové iniciatívy OBSE v tomto regióne zamerané na uvoľnenie bezpečnostnej situácie;
28. pripomína, že najmä vzhľadom na bezpečnostnú situáciu v oblasti Čierneho mora musia mať všetky členské štáty EÚ rovnakú úroveň bezpečnosti v súlade s článkom 42 ods. 7 ZEÚ;
29. víta záväzok členských štátov NATO týkajúci sa kolektívnej bezpečnosti a v prípade potreby uzákonenia článku 5 Washingtonskej zmluvy; víta rozhodnutie samitu NATO vo Walese o strategických opatreniach na opätovné uistenie spojencov a Akčnom pláne pripravenosti, ktoré predstavujú dôležité prvky bezpečnosti väčšiny dotknutých členských štátov NATO; vyzýva NATO, aby pokračovalo v rozvíjaní svojich kapacít kybernetickej a raketovej obrany, a to aj v oblasti Čierneho mora, a aby vypracovalo pohotovostné plány na zabránenie asymetrickej a hybridnej vojne a na boj proti nim;
30. naliehavo vyzýva Komisiu, aby podporovala členské štáty v ich úsilí o stanovenie riešení v záujme zvýšenia ich rozpočtu na obranu na úroveň 2 %; víta záväzok členov NATO prijatý na poslednom samite NATO v Newporte zabezpečiť, aby ich výdavky na obranu dosiahli do roku 2024 minimálne 2 % HDP; vyjadruje znepokojenie nad tým, že niektorí spojenci oznámili svoj zámer uskutočniť nové škrty vo výdavkoch na obranu; v tejto súvislosti pripomína článok 3 Washingtonskej zmluvy;
31. pripomína, že aj keď v roku 2008 neboli prijaté žiadosti Gruzínska a Ukrajiny o pripojenie sa k Akčnému plánu členstva v NATO, organizácia NATO na samite v Bukurešti vyhlásila, že Gruzínsko a Ukrajina sa stanú členmi tejto aliancie; poznamenáva, že po vojne v Gruzínsku v roku 2008 a po nezákonnej anexii Krymu v roku 2014 Rusko územne ochromilo tieto dve krajiny, a znemožnilo im tak členstvo v NATO; domnieva sa, že aj keď ich NATO nie je schopná brániť priamo, má morálnu povinnosť podporiť schopnosť Gruzínska a Ukrajiny, aby sa bránili samy;
32. zdôrazňuje, že NATO by si malo zachovať svoju všeobecnú námornú a vzdušnú prevahu v oblasti Čierneho mora a udržať schopnosť sledovať túto oblasť;

o

o o

33. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii, podpredsedníčke Komisie/vysokej predstaviteľke Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku, vládám a parlamentom členských štátov EÚ a všetkým krajinám v oblasti Čierneho mora.